

Sygn. akt I C 715/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Łucja Oleksy-Miszczuk
Protokolant:	sekretarz sądowy Wioleta Motyczka

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2019 roku w Gliwicach

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko K. K.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego K. K. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej w W. kwotę 87.424,10 (osiemdziesiąt siedem tysięcy czterysta dwadzieścia cztery 10/100) złote z ustawowymi odsetkami od dnia 7 sierpnia 2018 roku;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.493 (sześć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Łucja Oleksy-Miszczuk

Sygn. akt I C 715/18

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego K. K. kwoty 87 424,10 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, to jest 7 sierpnia 2018 roku, oraz zasądzenie kosztów procesu.

Na uzasadnienie żądania podała, że pozwany nienależycie wykonywał zaciągnięte u powódki zobowiązanie – nie spłacał terminowo rat pożyczki – co spowodowało postawienie zadłużenia w stan wymagalności. Wskazała, że kwota dochodzona pozwem stanowi zarówno należność główną (niespłacony kapitał) oraz odsetki i opłaty naliczone zgodnie z umową. Jako podstawę naliczenia odsetek powołała art. 482 § 1 k.c.

Pozwany wniósł (k. 10) o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Zakwestionował twierdzenia pozwu zarówno co do zasady, jak i kwoty, podniósł zarzut częściowego spełnienia roszczenia i z ostrożności procesowej nieudowodnienia oraz naruszenia art. 5 k.c. Wskazał, że powódka nie określiła dokładnie, co składa się na kwotę dochodzoną w niniejszym procesie, w związku z czym brak możliwości merytorycznego doniesienia się do żądanej kwoty. Dodał, że powódka nie podała również, jaka dokładnie kwota została przekazana na rzecz pozwanego, nie przedłożyła harmonogramu spłat ani kartoteki rozrachunkowej. Pozwany zasygnalizował (k. 71 i k. 75), że w Prokuraturze Rejonowej we Wrocławiu toczy się postępowanie – w którym występuje jako pokrzywdzony - z jego zawiadomienia oraz innych osób przeciwko

pośrednikowi kredytowemu – (...) S.A. we W. , który uczestniczył w zawieraniu umowy o kredyt i w związku z tym wniósł o zawieszenie postępowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

strony zawarły w dniu 21 kwietnia 2016r. umowę o kredyt konsolidacyjny nr (...), który - zgodnie z umową - pozwany miał spłacać wraz z odsetkami umownymi w 113 równych ratach ustalonych zgodnie z harmonogramem spłat. Powódka udostępniła pozwanemu kwotę 96 193,90 złotych, z czego 39.700 zł na cele konsumpcyjne kredytobiorcy, 21.796,- zł na spłatę kredytu w (...) SA, 2.825 zł na spłatę kredytu w (...) SA, 9.402,- zł na spłatę kredytu w (...) Bank SA, a także na zapłatę kosztów udzielanego kredytu tj. prowizji w wysokości 12.505,21 zł i opłaty pobieranej przez pośrednika kredytowego w wysokości 9.965,69 (umowa k. 42). W dniu zawarcia umowy wydano dyspozycję uruchomienia kredytu i dokonania wypłat zgodnie z umową. Opłata pobierana przez pośrednika kredytowego została przelana na rachunek (...) SA (dyspozycja uruchomienia kredytu k. 50). Zgodnie z umową w przypadku powstania zaległości w zapłacie powódka miała prawo obciążenia pozwanego odsetkami karnymi od zadłużenia przeterminowanego, a także kosztami sądowymi i kosztami windykacji (umowa k. 41-44) Wraz z umową pozwany otrzymał prognozowany harmonogram spłat pożyczki, z którym się zapoznał, parafując go na każdej stronie i którego odbiór potwierdził podpisem. Podpisał także dyspozycję uruchomienia pożyczki. Zgodnie z harmonogramem ostatnia prognozowana rata przypadała na 22.09.2025 rok. (harmonogram i dyspozycja k. 48-50)

Ostatnia wpłata na rachunek kredytowy przypisany do spłaty kredytu miała miejsce 1 marca 2018 roku. Od tej daty pozwany nie dokonał żadnej wpłaty tytułem spłaty kredytu. (historia uznań na rachunku k. 54-67)

Pismem z dnia 24 kwietnia 2018 roku powódka poinformowała pozwanego o istniejących zaległościach na kwotę 3428,03 zł, wezwała do ich uregulowania oraz poinformowała, że nieuregulowanie zadłużenia może skutkować wypowiedzeniem umowy z żądaniem natychmiastowej spłaty całości zobowiązania. (wezwanie k. 51)

Wobec braku dokonania wpłaty przez pozwanego, powódka pismem z dnia 23 maja 2018r. poinformowała pozwanego, że z powodu niedotrzymania warunków umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwań wzywa do dokonania w terminie 14 dni roboczych - licząc od dnia otrzymania pisma - spłaty zaległości wynoszących 4654,52 złote. Powódka wskazała na możliwości złożenia w tym terminie wniosku o restrukturyzację zadłużenia oraz że w przypadku nieskorzystania z wspomnianych uprawnień wynikających z art. 75c ustawy Prawo bankowe wypowiedzi Umowę nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od daty doręczenia pisma. Poinformowano pozwanego, że jeżeli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana na dotychczasowych warunkach. Wyjaśniono jednocześnie, że w przypadku nieuregulowania zadłużenia przeterminowanego bądź uregulowania do w niepełnej wysokości, umowa zostanie rozwiązana wraz z upływem okresu wypowiedzenia, a całość zobowiązań wynikających z umowy zostanie postawiona w stan wymagalności. Pismo doręczone zostało pozwanemu 29 maja 2018 roku. (pismo k. 52, 53)

Pozwany nie dokonał żadnej zapłaty na rzecz powódki. Roszczenie stało się w całości wymagalne.

W dniu 23 lipca 2018r. powódka wystosowała do pozwanego pismo, doręczone mu 26 lipca 2018r. (k. 46-47) zatytułowane „Przedsądowe wezwanie do zapłaty”. Powódka wezwała do zapłaty wymagalnego zadłużenia z tytułu umowy, wskazując że na dzień 19.07.2018r. wynosi ono 86.844,86 zł, w tym kapitał, odsetki umowne, karne i opłaty oraz zakreślając termin 7 dni na dokonanie wpłaty.

Pozwany nie uregulował należności, nie dokonał żadnej wpłaty na rzecz powódki.

Na dochodzoną pozewem kwotę składa się kwota niespłaconego kapitału 83 895,89 zł, odsetki umowne w wysokości 2796,11 zł, odsetki karne 152,86 złotych. (wyciąg z ksiąg bankowych k. 45)

Pozwany w dniu 13 lipca 2017r. złożył do Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Krzyki – Wschód zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstw oszustwa przez (...) S.A. we W. polegające na tym, że w okresie od 20 kwietnia 2016 roku do nadal doprowadzili go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 34 309 złotych poprzez wprowadzenie w błąd co do wysokości pobranych kredytów i zasad ich spłat oraz zasad wpłat na rzecz (...) SA. W treści uzasadnienia wskazał m.in., że 20 kwietnia 2016r. zawarł umowę pośrednictwa finansowego nr (...). Podał w zawiadomieniu m.in., że został zobowiązany do wzięcia kredytu konsolidacyjnego w dniu 21.04.2016r. w (...)Banku , a 22 kwietnia 2016r. zawarł umowę pożyczki z (...) S.A. (Zawiadomienie k. 79-81, pismo Prokuratury k. 78)

Ustalony stan faktyczny wynikał z dołączonych dokumentów: o kredyt konsolidacyjny, wyciągu z ksiąg (...) Bank, wydruku dotyczącego statusu przesyłki pocztowej, harmonogramu spłat kredytu, dyspozycji uruchomienia pożyczki, wezwania do zapłaty, wypowiedzenia umowy, historii rachunku kredytowego, pisma Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu, zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z 13 lipca 2017 roku - których moc dowodowa nie została podważana.

Sąd zważył co następuje:

powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 Prawa bankowego przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty. Nie dotrzymanie warunków umowy umożliwiło bankowi wypowiedzenie umowy - po wcześniejszym wezwaniu do zapłaty, co zostało przez powódkę dopełnione.

Powódka pismem z dnia 23 maja 2018r., zatytułowanym warunkowe wypowiedzenie umowy, ostatecznie wezwała do uregulowania zaległości wyznaczając 14 dni roboczych na ich uiszczenie od dnia otrzymania wezwania. Pozwany otrzymał wezwanie 29 maja 2018 roku, a zatem w dniu 12 czerwca 2018 roku upłynął termin ostatecznej spłaty. Jednocześnie powódka poinformowała pozwanego, że w przypadku braku spłaty umowa zostaje wypowiedziana z zachowaniem 30- dniowego terminu, rozpoczynając od dnia w którym upłynął termin spłaty, co oznacza, że wypowiedzenie stało się skuteczne w dniu 12 lipca 2018 roku. Jednocześnie powódka poinformowała pozwanego, że w przypadku spłaty zadłużenia na kwotę 4654,52 zł w okresie wypowiedzenia spowoduje, że wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie kontynuowana. Przed wniesieniem powództwa powódka skierowała do z pozwanego wezwanie do zapłaty, które także okazało się bezskuteczne.

Zarzuty pozwanego co do nie udowodnienia roszczenia oraz naruszenia art. 5 k.c. nie zasługiwały na uwzględnienie jako niepotwierdzone. Materiał dowody przedłożony przez powódkę wykazał istnienie roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości. Pozwany otrzymał kwotę kredytu do swojej dyspozycji, początkowo spłacał raty, a następnie zaprzestał ich spłacania. Wszystkie operacje na rachunku jasno wynikają z przedłożonej do akt historii rachunku (k. 54-67). Pozwany nie przedłożył żadnych mogących podważyć fakt przekazania do jego dyspozycji kwoty kredytu oraz wysokości dokonanych spłat, czasu zaprzestania regulowania należności oraz wyliczenia wysokości roszczenia, która wynika także z wyciągu z ksiąg bankowych. W sprawie nie został sprecyzowany ani niczym poparty także zarzut naruszenia art. 5 k.c. Sąd nie dopatrzył się po stronie powódki żadnych działań, które można by zakwalifikować jako czynienie ze swego prawa użytku sprzecznego ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub zasadami współżycia społecznego. Bez znaczenia dla zasadności powództwa w niniejszej sprawie jest także złożenie przez pozwanego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez pośrednika finansowego i toczące się postępowanie karne, albowiem nie dotyczy działań powódki, lecz innego podmiotu. Co prawda pozwany sygnalizował we wniosku o zawieszenie postępowania, że „postępowanie ma znaczący wpływ na ewentualną kwotę jakiej może domagać się powódka w sprawie, jak również dla ważności samej umowy” (k.45), niemniej nie sprecyzował na czym ten wpływ miałby polegać ani z czego wywodzi, że ustalenia w sprawie karnej będą rzutowały na wysokość zobowiązania lub ważność umowy. Nie wskazał też żadnych podstaw na których opiera twierdzenie o możliwości

nieważności umowy. Niezależnie od tego pozwany nawet nie uprawdopodobnił, że istnieje jakikolwiek związek pomiędzy zdarzeniami opisanymi w zawiadomieniu o popełnieniu przestępstwa, a umową, która jest przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie – z dokumentacji kredytu zgromadzonej w aktach sprawy nie wynika bowiem, aby (...) S.A. we W. pośredniczyła w zawieraniu umowy. Opłata pobierana przez pośrednika kredytowego od zawarcia umowy to 9.965,69 zł, a nie jak wskazuje pozwany w zawiadomieniu o przestępstwie 34. 309 zł i wypłacona została na rzecz (...) SA, a nie na rzecz (...) SA. W tej sytuacji wniosek o zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie do czasu zakończenia postępowania karnego nie mógł być uwzględniony.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, wobec wykazania roszczenia zarówno co do zasady, jak i co do wysokości, na zasadzie art. 69 ust. 1 ustawy prawo bankowe orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji – zgodnie z żądaniem powódki.

O kosztach procesu orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. oraz § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

SSO Łucja Oleksy-Miszczyk